

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/24001 en 08/24002 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 25 juli 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 juli 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt op de aanvraag met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.1. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat

hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.1.2. De vreemdeling heeft eerder, op 31 oktober 2007, een aanvraag ingediend om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 7 november 2007 heeft de staatssecretaris die aanvraag afgewezen. Het besluit van 3 juli 2008 is van gelijke strekking als dat van 7 november 2007, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep, voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.2. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de door de vreemdeling overgelegde militaire afzwaaikaart, afgegeven op 19 juni 1992, en een identiteitskaart, afgegeven op 25 december 2006, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn. Daartoe betoogt hij dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat deze documenten, gelet op de datering ervan, bij de eerdere aanvraag van 31 oktober 2007 konden en derhalve behoorden te worden overgelegd.

2.2.1. De voorzieningenrechter heeft - samengevat weergegeven - overwogen dat de vreemdeling niet kan worden tegengeworpen dat hij voormelde documenten niet reeds aan zijn aanvraag van 31 oktober 2007 ten grondslag heeft gelegd, aangezien hij voldoende inspanningen heeft verricht dit wel te doen, hetgeen onder meer blijkt uit de omstandigheid dat hij deze documenten in beroep tegen de afwijzing van deze aanvraag ook daadwerkelijk heeft overgelegd. Niet valt echter in te zien dat de vreemdeling deze documenten, waarvan de meest recente op bijna één jaar voor het indienen van de aanvraag van 31 oktober 2007 is gedateerd, niet reeds in de bestuurlijke fase van die aanvraag had kunnen en dus moeten overleggen. Gelet op de datering van de documenten is, anders dan de voorzieningenrechter kennelijk meent, de omstandigheid dat als gevolg van de keuze van de staatssecretaris om de aanvraag van 31 oktober 2007 in het kader van de zogenoemde AC-procedure af te doen de vreemdeling slechts beperkte tijd beschikbaar stond om na het indienen van de aanvraag de documenten over te leggen, geen grond het niet reeds in de bestuurlijke fase overleggen van de originele documenten niet aan de vreemdeling tegen te werpen. In de omstandigheid dat, zoals de voorzieningenrechter heeft overwogen, de staatssecretaris bij gelegenheid van de eerdere aanvraag om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel niet twijfelde aan de door de vreemdeling gestelde identiteit en nationaliteit, is zodanige grond evenmin gelegen. Daargelaten de juistheid van die overweging, is het ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 in samenhang gelezen met artikel 3.114 van het Vreemdelingenbesluit 2000 immers aan de vreemdeling uit eigen beweging alle voor de beoordeling van zijn aanvraag mogelijk relevante gegevens, waaronder in elk geval originele documenten met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit, te verstrekken, op basis waarvan beoordeeld kan worden of een rechtsgrond voor verlening bestaat. Nu de documenten derhalve in het kader van de aanvraag van 31 oktober 2007 hadden kunnen en dus moeten worden overgelegd, zijn deze in het kader van de aanvraag van 7 april 2008 reeds daarom geen

nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, als hiervoor bedoeld. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De tweede grief behoeft geen bespreking meer. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt overwogen dat, nu in hetgeen overigens is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), voor rechterlijke toetsing van het besluit van 3 juli 2008 geen plaats is. Het beroep dient reeds hierom ongegrond te worden verklaard.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 25 juli 2008 in zaak nr. 08/24001;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

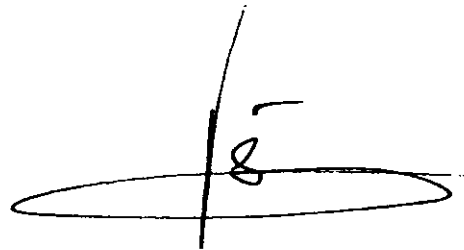
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 augustus 2008

284-572.

Verzonden: 22 augustus 2008

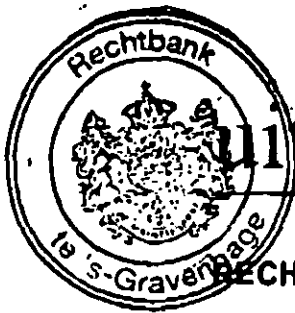
Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

II

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 08/24002 (voorlopige voorziening)
Awb 08/24001 (beroep)

Uitspraak in de geschillen tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. H. Meijerink, advocaat te Hoogeveen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. P. van den Berg, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 27 juni 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij besluit van 3 juli 2008 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Op 3 juli 2008 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld.

1.3. Bij verzoekschrift van 3 juli 2008 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege dient te worden gelaten tot op het beroep is beslist. Op 15 juli 2008 zijn de gronden van het beroep en het verzoek ingediend.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 18 juli 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

IND klacht		Zwolle
Dossiernr.	9801-28-2006	
UVAO ontvangstdatum		
Smefnr.		
IND ontvangstdatum	28 JUL 2008	
Registratie in	naam m.d.w.	ker Horst
INDIS	datum	25/7 08 unit: 331
invoer	naam m.d.w.	
controle	datum	

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 28 januari 1998, een aanvraag om toelating als vluchteling en een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning ingediend. Bij besluit van 11 december 1998 zijn deze aanvragen afgewezen. Bij datzelfde besluit is aan verzoeker een voorwaardelijke vergunning tot verblijf verleend met ingang van 28 januari 1998, geldig tot 28 januari 1999. Vervolgens heeft verzoeker op 31 oktober 2007 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze aanvraag is bij besluit van 7 november 2007 door verweerder afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, heeft bij uitspraak van 30 november 2007, Awb 07/41992, het hiertegen gerichte beroep ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 31 oktober 2007 in rechte onaantastbaar geworden.

2.3. Verzoeker heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 27 juni 2008 ten grondslag gelegd dat hij geen leven heeft in Irak en derhalve niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren. Verzoeker geeft aan dat zijn vingerafdrukken voor het eerst in Nederland zijn afgenomen, zodat hij door elk land weer naar Nederland wordt teruggestuurd. Verzoeker weet niet waar hij heen moet gaan. Sinds hij Irak heeft verlaten, heeft hij zijn vrouw en kinderen niet meer gezien. Verzoekers broers hebben in Groot-Britannië een verblijfsvergunning gekregen.

Verzoeker heeft in de onderhavige procedure twee documenten ingebracht om zijn identiteit aan te tonen, te weten een identiteitskaart, afgegeven op 25 december 2006, en een afzwaaikaart van de militaire dienst van 18 juni 1992. Verzoekers echtgenote heeft de originele identiteitskaart in Irak opgehaald en aan verzoeker toegezonden.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Dit besluit is als volgt gemotiveerd. De aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden kunnen niet worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb. Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn herhaalde aanvraag achtereenvolgens een begeleidend schrijven van zijn gemachtigde van 26 juni 2008, een Iraakse identiteitskaart, afgegeven op 25 december 2006 met daarbij een vertaling en verzendenvelop, en een militaire afzwaaikaart, inclusief vertaling en verzendenvelop, afgegeven op 18 juni 1992, overgelegd. De identiteitskaart en een kopie van de militaire afzwaaikaart zijn al ten tijde van de behandeling van het beroep door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen overgelegd. In de uitspraak van 30 november 2007 is op dit punt geoordeeld dat de originele identiteitskaart eerder had kunnen worden overgelegd en dat dat

niet eerst ter zitting kan gebeuren. Voor wat betreft de militaire afzwaaikaart geldt dat deze is afgegeven op 18 juni 1992 – derhalve op een datum gelegen vóór verzoekers vertrek uit zijn land van herkomst. De identiteitskaart is afgegeven op 25 december 2006. Verzoeker had deze documenten dan ook eerder kunnen en behoren te overleggen. De stelling van verzoeker dat zijn echtgenote de overgelegde identiteitskaart nodig had teneinde in Irak voedselbonnen te kunnen krijgen, kan volgens verweerder aan het voorgaande niet afdoen. Uit telefonisch contact van verzoeker met zijn echtgenote blijkt voorts dat zij heeft verklaard een vervangende identiteitskaart te zullen aanvragen, zodat verweerder niet inziet dat het gezin van verzoeker door het ontbreken van zijn identiteitskaart niet zou kunnen overleven. De stelling van verzoeker in de zienswijze, dat hij bij deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, de militaire afzwaaikaart ter zitting op 23 november 2007 heeft overgelegd, wordt niet gevolgd door verweerder nu uit het voornemen duidelijk blijkt dat het om een *kopie* gaat. Het is niet verschoonbaar dat verzoeker de originele identiteitskaart en originele militaire afzwaaikaart niet eerder heeft overgelegd. Het door de voorzieningenrechter in de uitspraak van 30 november 2007 gegeven oordeel dat het verzoeker vrijstaat om zijn identiteitskaart te benutten teneinde een nieuwe aanvraag in te dienen waarbij de authenticiteit van dit document en van het nog te ontvangen originele militaire boekje kan worden beoordeeld, leidt niet tot het oordeel dat in de onderhavige procedure sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Voorts blijkt weliswaar uit de verklaring van de Koninklijke Marechaussee (KMar) van 30 juni 2008 dat zowel de identiteitskaart als de militaire afzwaaikaart echte documenten zijn, echter uit diezelfde verklaring blijkt tevens dat geen uitspraak kan worden gedaan over de wijze waarop of de omstandigheden waaronder de documenten werden afgegeven en dat evenmin kan worden vastgesteld of de documenten inhoudelijk juist zijn. In dit verband is van belang dat uit het ambtsbericht van Irak van 14 februari 2008 blijkt dat Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. Verzoeker heeft verklaard dat hij eerder zijn identiteitskaarten en nationaliteitsverklaringen heeft weggegooid, waarna zijn echtgenote voor hem in Irak een nieuwe identiteitskaart heeft aangevraagd. Nu verzoeker de identiteitskaart niet persoonlijk heeft aangevraagd en ontvangen kan daar, mede gelet op genoemde passage in het ambtsbericht, niet die waarde aan worden toegekend die verzoeker daaraan gehecht zou willen zien. Van belang in dit kader is ook dat in de vorige procedure in rechte is komen vast te staan dat ten aanzien van verzoeker sprake is van een contra-indicatie in verband met het opgeven van andere personalia in het Verenigd Koninkrijk en Zweden. In reactie op de stelling van verzoeker in de zienswijze, stelt verweerder zich op het standpunt dat hetgeen in het eerdergenoemde ambtsbericht is opgenomen over documenten, *veelal* betrekking heeft op documenten die dateren van na 9 april 2003, hetgeen echter impliceert dat het ook kan gelden ten aanzien van documenten, die eerder zijn afgegeven, zoals verzoekers militaire afzwaaikaart van 18 juni 1992. Gezien het vorenstaande bestaat er geen aanleiding tot herziening van het afwijzende besluit op de vorige aanvraag, waarbij is besloten dat verzoeker op grond van de aanwezigheid van een contra-indicatie niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000.

2.5. Verzoeker stelt dat verweerder zijn asielaanvraag inhoudelijk dient te behandelen, aangezien er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Verzoeker heeft een originele identiteitskaart en een originele militaire afzwaaikaart overgelegd. Het eerstgenoemde document (*niet* de militaire afzwaaikaart, zoals verweerder stelt) heeft verzoeker ingebracht tijdens de zitting van 23 november 2007 bij deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen. In de daaropvolgende uitspraak van 30 november 2007 heeft de rechtbank weliswaar geoordeeld dat de identiteitskaart in die procedure eerder had kunnen worden overgelegd, zodat geen aanleiding bestond om de inhoud van dit document bij de beoordeling te betrekken, de

rechtbank heeft ook overwogen dat het verzoeker vrijstaat om een nieuwe asielaanvraag in te dienen, in het kader waarvan de authenticiteit van de identiteitskaart en van het toen nog te ontvangen militaire boekje alsnog zou kunnen worden beoordeeld. Verzoeker kon de identiteitskaart niet eerder overleggen, nu aan zijn gezin slechts op vertoon van dit document voedselbonnen worden verstrekt. Vervolgens heeft verzoeker al het mogelijke gedaan om deze documenten naar Nederland te laten komen, hetgeen helaas niet meer gedurende de vorige asielaanvraag is gelukt. De militaire afzwaaikaart is afgegeven op 18 juni 1992, inderdaad ruim vóór verzoekers vertrek uit Irak. Verzoeker was echter in de veronderstelling dat hij met de gedurende de asielprocedure in 1998 overgelegde rijbewijzen zijn nationaliteit en identiteit afdoende had aangetoond en dat het militaire pasje slechts geschikt was voor gebruik in Irak zelf. Tijdens de eerste procedure is door verweerder verder niet gevraagd naar andere documenten en evenmin naar de militaire pas. Gelet op het voorgaande stelt verzoeker zich op het standpunt dat het niet voor zijn rekening en risico komt dat hij de identiteitskaart en de militaire afzwaaikaart niet eerder heeft overgelegd. De in de onderhavige procedure overgelegde documenten dienen dan ook als nieuwe feiten en omstandigheden te gelden. Dit geldt te meer, nu gelet op het onderzoek door de KMar is komen vast te staan dat de documenten als 'echt' kunnen worden aangemerkt. Verzoeker acht het in deze context onbegrijpelijk dat verweerder het oordeel van de KMar, dat niet duidelijk is onder welke omstandigheden de documenten zijn afgegeven en of deze inhoudelijk juist zijn, aan hem tegenwerpt. Verzoeker merkt op dat de militaire pas dateert van 1992, zodat de door verweerder aangehaalde passage in het ambtsbericht van 14 februari 2008 over illegale documenten van ná 9 april 2003 niet opgaat voor het afzwaaiboekje. Nu de gegevens op de militaire pas overeenkomen met die op de identiteitskaart kan niet gesteld worden dat dit laatste document inhoudelijk niet juist is. Verzoeker betwist de stelling van verweerder dan ook, dat de identiteitskaart niet van doorslaggevend belang kan zijn nu deze niet persoonlijk door verzoeker is opgehaald. Dat sprake is geweest van een contra-indicatie doet niet af aan het feit dat de overgelegde documenten door de KMar echt zijn bevonden. Gelet op het feit dat de identiteit van verzoeker voldoende is aangetoond door middel van de documenten, heeft verzoeker ook zijn naam aannemelijk gemaakt. Verzoeker bestrijdt ten slotte dat hij in Zweden en het Verenigd Koninkrijk onjuiste personalia heeft opgegeven. Gelet op het voorgaande stelt verzoeker zich op het standpunt dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000.

Beoordeling van het verzoek

2.6. Vooropgesteld moet worden dat met het besluit van 11 december 1998 onherroepelijk is komen vast te staan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000. Bij uitspraak van 30 november 2007 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, is voorts in rechte komen vast te staan dat verweerder op goede gronden heeft besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000. De aanvraag van 7 april 2008, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag. Uit de rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) – onder meer de uitspraak van 8 oktober 2007, AB 2007, nr. 378 – volgt dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het door de AbRS gehanteerde beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich

een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.7. De AbRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan, feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.8. De voorzieningenrechter oordeelt als volgt ten aanzien van de vraag of er in de onderhavige asielaanvraag sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden die nopen tot een hernieuwde rechterlijke beoordeling. Daarbij stelt de voorzieningenrechter voorop dat blijkens hetgeen verzoeker heeft aangevoerd, verzoeker in aanmerking wenst te komen voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000. Asielzoekers uit Centraal Irak komen volgens het door verweerder gevoerde beleid in aanmerking voor categoriale bescherming.

2.9. Vaststaat dat verzoeker in de onderhavige procedure een originele identiteitskaart, afgegeven op 25 december 2006, alsmede een originele militaire afzwaaikaart, afgegeven op 18 juni 1992, heeft overgelegd. Uit het proces-verbaal van de KMar van 30 juni 2008 blijkt dat de KMar het identiteitsdocument echt en de militaire afzwaaikaart waarschijnlijk echt heeft bevonden. In het proces-verbaal van de KMar wordt tevens opgemerkt dat over de wijze waarop, of de omstandigheden waaronder deze documenten werden afgegeven, geen uitspraak kan worden gedaan alsook dat niet kan worden vastgesteld of de documenten inhoudelijk juist zijn. De voorzieningenrechter ziet in de door de KMar geplaatste kanttekeningen geen aanleiding om aan te nemen dat de documenten op onrechtmatige wijze zijn verkregen en / of dat de inhoud van de documenten onjuist is. Voor dit oordeel bestaan geen concrete aanknopingspunten. De voorzieningenrechter heeft er in dit verband acht op geslagen dat de personalia die op genoemde documenten staan vermeld overeenkomen met de personalia die verzoeker ten tijde van zijn asielaanvraag in 1998 heeft opgegeven. Ter onderbouwing van zijn identiteit heeft verzoeker toen zijn nationale rijbewijs overgelegd. Blijkens de zich onder de gedingstukken bevindende vertaling van dat rijbewijs komt de naam daarop overeen met de naam die toentertijd door verzoeker is opgegeven. Een geboortedatum ontbreekt op dit document. Met genoemde overeenkomsten is voldoende aannemelijk dat de documenten op rechtmatige wijze zijn verkregen en dat de inhoud daarvan juist is. De verwijzing van verweerder naar het ambtsbericht van Irak van 14 februari 2008 doet aan dit oordeel niet af. Op pagina 52 van dit ambtsbericht staat vermeld dat Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. "Het betreft hier veelal na 9 april 2003 uit Iraakse overheidsinstellingen gestolen documenten, die aan alle vormvereisten, met uitzondering van de wijze van afgifte, voldoen." In de eerste plaats acht de voorzieningenrechter de passage in het ambtsbericht te algemeen om daaraan in het individuele geval bij gebreke van aanknopingspunten die in de richting van onrechtmatig verkregen en (ver)vals(t)e documenten wijzen, consequenties te verbinden. Daarbij overweegt de voorzieningenrechter dat de KMar niet heeft geconstateerd dat de overgelegde identiteitskaart en de militaire afzwaaikaart voor wat betreft de wijze van afgifte niet aan de

vormvereisten voldoen. In de tweede plaats geldt dat de bewoordingen in het ambtsbericht "veelal na 9 april 2003 uit Iraakse overheidsinstellingen gestolen echte documenten", niet aannemelijk doet zijn dat de militaire afzwaaikaart, die in 1992 is afgegeven, een na 9 april 2003 uit een Iraakse overheidsinstelling gestolen document betreft. Nu de personalia op de militaire afzwaaikaart overeenkomen met die op de in 2006 afgegeven identiteitskaart, volgt de voorzieningenrechter het standpunt van verweerder niet dat niet van de rechtmatige verkrijging en de juistheid van beide documenten kan worden uitgegaan. Ten overvloede overweegt de voorzieningenrechter nog dat zich onder de gedingstukken geen document bevindt dat wijst in de richting van de juistheid van de door verzoeker in het Verenigd Koninkrijk en Zweden opgegeven personalia. Gelet op het voorgaande, met name nu de documenten door de KMar echt en waarschijnlijk echt zijn bevonden, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de door verzoeker overgelegde documenten als nieuwe bewijsstukken in de zin van de jurisprudentie van de ABRS, zoals hiervoor onder 2.7 weergegeven, kunnen dienen.

2.10. Ter beoordeling ligt thans vervolgens voor of het overgelegde identiteitsdocument en de militaire afzwaaikaart eerder hadden kunnen en derhalve hadden behoren te worden ingebracht. Voor zover verweerder zich in het bestreden besluit op het standpunt stelt dat de in de onderhavige procedure overgelegde originele militaire afzwaaikaart reeds bij de aanvraag in 1998 had behoren te worden overgelegd, gelet op de afgiftedatum 18 juni 1992, volgt de voorzieningenrechter verweerder niet. Onder verwijzing naar de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, bijvoorbeeld de uitspraak van 31 augustus 2008 (JV 2006, 420) geldt dat de aanvraag van 31 oktober 2007 niet kan worden aangemerkt als een herhaalde aanvraag ten opzichte van die van 28 januari 1998. Het besluit van 11 december 1998 waarbij aan verzoeker een voorwaardelijke vergunning tot verblijf is verleend, kan niet worden aangemerkt als een afwijzende beschikking, zodat de aanvraag van 31 oktober 2007 in dat opzicht niet als herhaald kan worden aangemerkt. Weliswaar heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, de aanvraag in haar uitspraak van 30 november 2007 als een herhaalde aanvraag aangemerkt, maar de rechtbank is blijkens de uitspraak eveneens tot een inhoudelijke beoordeling van het beroep gekomen. Voorts geldt dat verweerder in de in 1998 door verzoeker overgelegde documenten geen aanleiding heeft gezien om aan zijn identiteit te twijfelen. Verzoeker is toen immers in het bezit gesteld van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf, zodat het toen overleggen van de militaire afzwaaikaart geen enkele meerwaarde zou hebben gehad.

Vraag is derhalve of verzoeker de identiteitskaart en de militaire afzwaaikaart ten tijde van zijn aanvraag van 31 oktober 2007 had kunnen en behoren te overleggen. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker ten tijde van die aanvraag kopieën van beide documenten heeft overgelegd. Vaststaat dat de asielaanvraag van 31 oktober 2007 via de korte procedure in het Aanmeldcentrum (AC) is behandeld. Verzoeker, aan wiens identiteit in 1998 door verweerder gelet op de verlening van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf niet werd getwijfeld, kon blijkens het verslag van het op 31 oktober 2007 gehouden gehoor, eerst tijdens dat gehoor duidelijk zijn dat verweerder aan de door hem opgegeven identiteit twijfelde. In het voornemen van 6 november 2007 zag verzoeker zich voor het eerst geconfronteerd met het aannemen van een contra-indicatie als grond voor afwijzing van zijn asielaanvraag. Uit de gedingstukken valt voorts af te leiden dat de AC-procedure een aanvang heeft genomen op 13 oktober 2007 en dat de zitting in de beroepsprocedure op 23 november 2007 heeft plaatsgevonden. Van verzoeker werd derhalve verwacht binnen een kort tijdsbestek, originele documenten te overleggen ter onderbouwing van zijn identiteit. Dat verzoeker hiertoe de nodige inspanningen heeft verricht blijkt uit het feit dat hij ter

Zaaknummers: Awb 08/24001, Awb 08/24002

blad 7

zitting van 23 november 2007 in staat was om zijn originele identiteitskaart over te leggen. Onder verwijzing naar een uitspraak van de AbRS van 17 juli 2003, LJN: AL6412, nr. 200302963/1, overweegt de voorzieningenrechter dat onder omstandigheden, waarbij sprake is van een korte tijdsduur tussen het indienen van de aanvraag het daarop genomen besluit, sprake kan zijn van een situatie waarin aannemelijk is dat de vreemdeling niet voordat het besluit werd genomen over de originele documenten kon beschikken. Onder dergelijke omstandigheden kan dan ook niet van de vreemdeling worden verwacht dat hij de documenten eerder had kunnen en behoren te overleggen. In aanmerking genomen achtereenvolgens het korte tijdsbestek waarbinnen de AC-procedure zich afspeelt, de omstandigheid dat verzoeker zich eerst na zijn aanvraag op 31 oktober 2007 zag geconfronteerd met de gerezen twijfel over zijn identiteit, de omstandigheid dat verzoeker ten tijde van genoemde aanvraag al wel kopieën van zijn identiteitskaart, nationaliteitskaart en militaire afzwaaikaart had overgelegd en de omstandigheid dat verzoeker de nodige inspanningen heeft verricht om zijn originele identiteitsdocument te bemachtigen, kan niet worden geoordeeld dat verzoeker de documenten eerder had kunnen en behoren te overleggen.

Ten aanzien van het oordeel van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, van 30 november 2007, dat het ter zitting van 23 november 2007 overgelegde *originele* identiteitsdocument eerder had kunnen worden overgelegd en niet eerst ter zitting, overweegt de voorzieningenrechter dat uit de context van dit oordeel in de uitspraak kan worden afgeleid dat dit is ingegeven door het belang van de goede procesorde. In de eerste plaats is uit die uitspraak niet gebleken dat enig onderzoek is verricht naar de redenen van het eerst ter zitting overleggen van het originele identiteitsdocument. Indien deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, van oordeel zou zijn geweest dat het document eerder had kunnen en had behoren te worden overgelegd en dat om die reden geen sprake was van een nieuw feit in de zin van artikel 83 Vw 2000, zou uit de uitspraak blijken dat de rechtbank dit heeft onderzocht. In de tweede plaats heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, overwogen dat "het verzoeker vrijstaat om het bezit van de identiteitskaart te benutten teneinde een nieuwe aanvraag in te dienen waarbij de authenticiteit van dit document en van de nog door verzoeker te ontvangen originele militaire afzwaaikaart kan worden beoordeeld." Ook uit deze overweging kan worden afgeleid dat de rechtbank niet op voorhand van oordeel was dat geen sprake kon zijn van nieuwe feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.11. Met betrekking tot de vraag of op voorhand uitgesloten is dat de nieuwe bewijsstukken kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust, overweegt de rechtbank als volgt.

Volgens paragraaf C2/5.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) wordt bij de beoordeling of een verblijfsvergunning op grond van het categoriaal beschermingsbeleid moet worden verleend, niet in de eerste plaats gekeken of de verklaringen van de asielzoeker die de inhoud van het relaas betreffen geloofwaardig zijn. Het gaat hier in beginsel immers om de vraag of de asielzoeker behoort tot een categorie die in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op deze grond. Vanzelfsprekend moeten de identiteits- en nationaliteitsgegevens buiten twijfel staan. De verlening van de verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 vindt categoriaal plaats. De contra-indicaties en de afwijzingsgronden (C3 en C4) worden hierbij betrokken.

Volgens paragraaf C2/2.4 Vc 2000 is een contra-indicatie voor statusverlening de omstandigheid dat een asielzoeker onjuiste gegevens verstrekt aan de Nederlandse

autoriteiten, dan wel de juiste gegevens verzwijgt teneinde te bewerkstelligen dat hij in een gunstiger positie komt te verkeren dan waarin hij zonder deze onjuiste gegevens zou verkeren.

In het besluit van 7 november 2007 in de vorige procedure heeft verweerder verzoeker tegengeworpen dat vanwege het opgeven van (deels) andere personalia aan de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk en Zweden zijn identiteits- en nationaliteitsgegevens niet buiten twijfel staan en dat om diezelfde reden sprake is van een contra-indicatie omdat verzoeker aan de Nederlandse autoriteiten onjuiste gegevens zou hebben verstrekt. Ter onderbouwing van zijn identiteit heeft verzoeker in de onderhavige procedure een originele identiteitskaart en een originele militaire afzwaalkaart overgelegd. Deze documenten zijn door de KMar echt en waarschijnlijk echt bevonden. De personalia op deze documenten, komen, zoals hiervoor al is overwogen, overeen met de door verzoeker in 1998 opgegeven personalia en de personalia die staan vermeld op het toen overgelegde nationale rijbewijs. Een en ander in aanmerking genomen is voldoende aannemelijk dat van onjuiste gegevensverstrekking aan de Nederlandse autoriteiten geen sprake is geweest en is eveneens voldoende aannemelijk dat de door verzoeker gestelde identiteit de juiste is. De voorzieningenrechter verwijst in dit verband ook naar hetgeen hiervoor onder 2.9. is overwogen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is dan ook niet uitgesloten dat de nieuwe bewijsstukken kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.12. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen is de voorzieningenrechter van oordeel dat sprake is van nieuw gebleken feiten of omstandigheden als bedoeld onder 2.7., zodat een hernieuwde rechterlijke beoordeling is gerechtvaardigd.

2.13. De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb de aanvraag van verzoeker heeft afgewezen onder verwijzing naar het besluit van 7 november 2007. Aangezien uit hetgeen hiervoor is overwogen voortvloeit dat zich rechtens relevante nieuwe feiten en / of omstandigheden als bedoeld onder 2.7. voordoen, heeft verweerder bij het bestreden besluit van 3 juli 2008 ten onrechte toepassing gegeven aan artikel 4:6, tweede lid, Awb. Het bestreden besluit komt vanwege strijd met deze bepaling en het in artikel 3:46 Awb neergelegde motiveringsbeginsel voor vernietiging in aanmerking.

2.14. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb gegrond verklaard.

2.15. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak bestaat geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.16. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat thans aanleiding.

Zaaknummers: Awb 08/24001, Awb 08/24002

blad 9

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 08/24001, gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 3 juli 2008;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te vergoeden.
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 08/24002 af.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. F.M. Mulder als griffier op 25 juli 2008.

de griffier

de voorzieningenrechter

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

25 JULI 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Justitie

I

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 40052, 8004 GB Zwolle

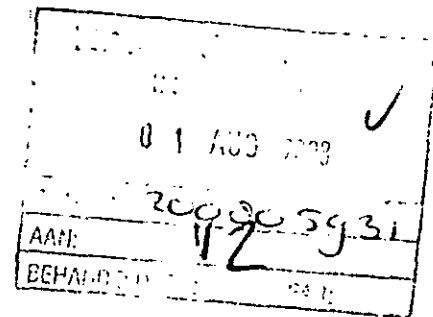
Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
Zuiderzeelaan 43-51
Gebouw LGV
8017 JV Zwolle
Telefoon 038 888 6795
Fax 038 460 9152/9153

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
mr. H.M. Pascha
038 888 6795
1 augustus 2008
9801.28.2000

2 (schriftelijke lastgeving, hoger beroepschrift met producties)
Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 25 juli 2008, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 08/24001.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

L.C. Harderwijk, senior procesvertegenwoordiger

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen van 25 juli 2008, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 08/24001 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 3 juli 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 27 juni 2008 heeft verweerder een (herhaalde) aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 3 juli 2008 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.10 op pagina 6 en 7 van de bestreden uitspraak:

"(...)

Vraag is derhalve of verzoeker de identiteitskaart en de militaire afzwaaikaart ten tijde van zijn aanvraag van 31 oktober 2007 had kunnen en behoren te overleggen. (...) Van verzoeker werd derhalve verwacht binnen een kort tijdsbestek, originele documenten te overleggen ter onderbouwing van zijn identiteit. Dat verzoeker hiertoe de nodige inspanningen heeft verricht blijkt uit het feit dat hij ter zitting van 23 november 2007 in staat was om zijn originele identiteitskaart te overleggen. Onder verwijzing naar een uitspraak van de AbRS van 17 juli 2003, LJN: AL6412, nr. 200302963/1, overweegt de voorzieningenrechter dat onder omstandigheden, waarbij sprake is van een korte tijdsduur tussen het indienen van de aanvraag (hier ontbreekt het woord "en"; LHA) het daarop genomen besluit, sprake kan zijn van een situatie waarin aannemelijk is dat de vreemdeling niet voordat het besluit werd genomen over de originele documenten kon beschikken. Onder dergelijke omstandigheden kan dan ook niet van de vreemdeling worden verwacht dat hij de documenten eerder had kunnen en behoren te overleggen. In aanmerking genomen achtereenvolgens het korte tijdsbestek waarbinnen de AC-procedure zich afspeelt, de omstandigheid dat verzoeker zich eerst na zijn aanvraag op 31 oktober 2007 zag geconfronteerd met de gezamenlijke twijfel over zijn identiteit, de omstandigheid dat verzoeker ten tijde van genoemde aanvraag al wel kopieën van zijn identiteitskaart, nationaliteitskaart en militaire afzwaaikaart had overgelegd en de omstandigheid dat verzoeker de nodige inspanningen heeft verricht om zijn originele identiteitsdocument te bemachtigen, kan niet worden geoordeeld dat verzoeker de documenten eerder had kunnen en behoren te overleggen.

"(...)"

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 op pagina 5 en 6 van de bestreden uitspraak:

"(...) De voorzieningenrechter ziet in de door de KMar geplaatste kanttekeningen geen aanleiding om aan te nemen dat de documenten op onrechtmatige wijze zijn verkregen en/of dat de inhoud van de documenten onjuist is. Voor dit oordeel bestaan geen concrete aanknopingspunten. De voorzieningenrechter heeft er in dit verband acht op geslagen dat de personalia die op genoemde documenten staan vermeld overeenkomen met de personalia die verzoeker ten tijde van zijn asielaanvraag in 1998 heeft opgegeven. (...) Met genoemde overeenkomsten is voldoende aannemelijk dat de documenten op rechtmatige wijze zijn verkregen en dat de inhoud daarvan juist is. De verwijzing van verweerder naar het ambtsbericht van Irak van 14 februari 2008 doet aan dit oordeel niet af. (...) In de eerste plaats acht de voorzieningenrechter de passage in het algemeen ambtsbericht te algemeen om daaraan in het individuele geval bij gebreke van aanknopingspunten die in de richting van onrechtmatig verkregen en (ver)vals(t)e documenten wijzen, consequenties te verbinden. Daarbij overweegt de voorzieningenrechter dat de KMar niet heeft geconstateerd dat de overgelegde identiteitskaart en de militaire afzwaaikaart voor wat betreft de wijze van afgifte niet aan de vormvereisten voldoen. In de tweede plaats geldt dat de bewoordingen in het ambtsbericht "veelal na 9 april 2003 uit Iraakse overheidsinstellingen gestolen echte documenten", niet aannemelijk doet zijn dat de militaire afzwaaikaart, die in 1992 is afgegeven, een na 9 april 2003 uit een Iraakse overheidsinstelling gestolen document betreft. Nu de personalia op de militaire afzwaaikaart overeenkomen met die op de in 2006 afgegeven identiteitskaart, volgt de voorzieningenrechter het standpunt van verweerder niet dat niet van de rechtmatige verkrijging en de juistheid van beide documenten kan worden uitgegaan. Ten overvloede overweegt de voorzieningenrechter nog dat zich onder de gedingstukken geen document bevindt dat wijst in de richting van de juistheid van de door verzoeker in het Verenigd Koninkrijk en Zweden opgegeven personalia. Gelet op het voorgaande, met name nu de documenten door de KMar echt en waarschijnlijk echt zijn bevonden, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de door verzoeker overgelegde documenten als nieuwe bewijsstukken in de zin van de jurisprudentie van de AbRS, zoals hiervoor onder 2.7 weergegeven, kunnen dienen."

- Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.11 op pagina 7 en 8 van de bestreden uitspraak:

"Met betrekking tot de vraag of op voorhand uitgesloten is dat de nieuwe bewijsstukken kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust, overweegt de rechtbank als volgt.

(...)

"(...) Een en ander in aanmerking genomen is voldoende aannemelijk dat van onjuiste gegevensverstrekking aan de Nederlandse autoriteiten geen sprake is geweest en is eveneens voldoende aannemelijk dat de door verzoeker gestelde identiteit de juiste is. De voorzieningenrechter verwijst in dit verband ook naar hetgeen hiervoor onder 2.9 is overwogen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is dan ook niet uitgesloten dat de nieuwe bewijsstukken kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust."

- 3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden rechtsoverwegingen van de rechtbank berusten rechtsoverwegingen 2.12 tot en met 2.16 op pagina 8 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 *Toelichting op de grieven*

- 4.1 Allereerst verdient opmerking dat de voorzieningenrechter in de met deze grief bestreden rechtsoverweging terecht, onder verwijzing naar jurisprudentie van uw Afdeling, heeft geoordeeld dat de aanvraag van 31 oktober 2007 geen herhaalde (asiel)aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb is nu het eerdere besluit van 11 december 1998, waarbij aan verweerder een voorwaardelijke vergunning tot verblijf is verleend, geen afwijzende beschikking als genoemd in artikel 4:6, eerste lid, Awb is.

Zie:

- *AbRS, 31 augustus 2006, JV 2006/420.*

- 4.2 Dit laat echter onverlet dat de asielaanvraag van 27 juni 2008 een herhaalde (asiel)aanvraag is ten opzichte van de eerdere asielaanvraag van 31 oktober 2007.

- 4.3 Nu er in casu sprake is van een herhaalde (asiel)aanvraag, wordt het toetsingskader bepaald door het bepaalde in artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb), mede gezien in verband met bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw 2000.

- 4.4 Volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling, dient de rechter, gelet op voornoemd toetsingskader, ter bepaling van de omvang van het geding direct te treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn opgekomen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Zie:

- *AbRS, 4 april 2003, JV 2003/219.*

- 4.5 De vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ziet op de bevoegdheid van de rechter om een besluit op een herhaalde aanvraag te toetsen alsof het een eerste afwijzing betrof. Deze vraag is van openbare orde en vergt een zelfstandige beoordeling door de rechter.

Zie:

- *AbRS, 14 september 2004, JV 2004/416.*

Ad grief 1

- 4.6 Uit vorenstaande volgt dat eerst moet worden gezien of de documenten, waarmee verweerder zijn identiteit wil aantonen, namelijk de afzwaaikaart en de identiteitskaart, voor het eerdere besluit van 7 november 2007 konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd

- 4.7 In dit verband is van belang dat het aan de asielzoeker is aannemelijk te maken dat hij de documenten niet bij de oorspronkelijke aanvragen had kunnen en derhalve had behoren te overleggen.
- Zie:*
- *AbRS, 16 oktober 2001, JV 2002/6.*
- 4.8 Gelet op de afgiftegegevens van de documenten kan worden aangenomen dat de documenten vóór de aanvraag van 31 oktober 2007 overlegd hadden kunnen worden. Hiermee is eveneens aannemelijk dat de documenten voor het eerdere besluit van 7 november 2007 konden worden overgelegd. De voorzieningenrechter miskent in dit verband dat verweerder geen verschoonbare redenen voor het niet eerder overleggen van bedoelde documenten heeft aangevoerd. In het aan de rechtbank voorliggende besluit van 3 juli 2008 is op pagina 3, vierde alinea, gemotiveerd waarom geen sprake is van verschoonbare redenen als hier bedoeld (hiernaar wordt thans verwezen). Terecht is in dit verband in dit besluit opgemerkt dat van een asielzoeker mag worden verlangd bij eerste gelegenheid (onder meer) zijn identiteit te onderbouwen met authentieke documenten.
- 4.9 Ook uit jurisprudentie van uw Afdeling kan worden herleid dat van de vreemdeling ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000, mag worden verlangd dat hij *bij zijn aanvraag* tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel documenten omtrent zijn identiteit, nationaliteit en reisroute overlegt alsmede de overige documenten die benodigd zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag.
- Zie:*
- *AbRS, 14 maart 2008, JV 2008; 179;*
- *AbRS, 15 juni 2006, JV 2006/290;*
- *AbRS, 31 oktober 2003, JV 2004/11;*
- *AbRS, 15 juli 2003, 200303291/1 (productie 2).*
- 4.10 De overweging van de voorzieningenrechter dat eerder, ten tijde van de verlening van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf in 1998, niet werd getwijfeld aan de identiteit van verweerder lijkt te veronderstellen dat zonder die twijfel tijdige onderbouwing van de identiteit niet noodzakelijk zou zijn. Aldus miskent de voorzieningenrechter voornoemde jurisprudentie van uw Afdeling.
- 4.11 Met de verwijzing naar de uitspraak van uw Afdeling van 17 juli 2003, JV 2003/394, miskent de voorzieningenrechter dat de omstandigheden in die aan uw Afdeling voorgelegde zaak niet vergelijkbaar zijn met de omstandigheden in de onderhavige zaak. In de zaak, die heeft geleid tot voornoemde uitspraak van uw Afdeling, was het – gelet op het asielrelaas – de facto onmogelijk de documenten vanuit haar land van herkomst mee te nemen (de uitreis vond plaats via de vluchthaven en niet via het huis van de vreemdeling, waar de documenten zich bevonden) en vond haar zuster het te gevaarlijk de documenten mee te geven. In de onderhavige zaak zijn geen argumenten ingebracht op grond waarvan het op grond van zijn asielrelaas verweerder niet kan worden aangerekend dat hij de documenten niet eerder heeft overgelegd.
- 4.12 In dit verband verdient bovendien opmerking dat bij de opvolgende en herhaalde asielaanvragen geen argumenten zijn ingebracht op grond waarvan aanleiding zou (hebben) bestaan terug te komen van het in rechte

vaststaande besluit van 11 december 1998, waarin de voor vreemdelingszaken verantwoordelijke bewindspersoon primair heeft geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verweerder en waarin deze zich subsidiair op het standpunt heeft gesteld dat het relaas onvoldoende zwaarwegend is om verweerder als vluchteling toe te laten. Dit oordeel staat thans in rechte vast. In de onderhavige zaak zijn er derhalve geen omstandigheden, verband houdende met het relaas van verweerder, die het niet overleggen van de documenten verschoonbaar doen zijn. Zodanige omstandigheden heeft verweerder bovendien ook niet aan zijn herhaalde asielaanvraag ten grondslag gelegd. Volledigheidshalve wordt hier, zoals ook onder 4.8 is gesteld, vermeld dat uit het aan de rechtbank voorliggende besluit van 3 juli 2008 blijkt dat ook anderszins geen verschoonbare redenen voor het niet eerder overleggen van de documenten zijn aangevoerd. De voorzieningenrechter heeft miskend dat de onderhavige zaak in dit opzicht verschilt van genoemde zaak, voorgelegd aan uw Afdeling, waarnaar de voorzieningenrechter derhalve ten onrechte heeft verwezen. Het korte tijdsbestek van de AC-procedure op zich maakt het niet overleggen van originele documenten niet verschoonbaar. De overige door de rechtbank genoemde omstandigheden nopen daar gelet op vorenstaande evenmin toe.

- 4.13 Vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat, gelet op de omstandigheden van onderhavige zaak, de (originele) militaire afzwaalkaart en identiteitskaart eerder overgelegd hadden kunnen en derhalve hadden behoren te worden overgelegd.

Ad grief 2

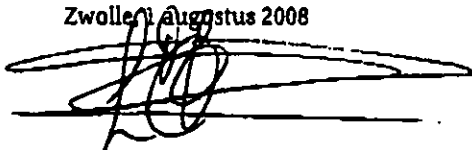
- 4.14 Deze grief richt zich mede tegen rechtsoverweging 2.9 van de bestreden uitspraak. Uit de bewoordingen van deze rechtsoverweging kan worden herleid dat hier aan de orde is of de inhoud van de documenten voor waar gehouden moet worden. De Staatssecretaris meent dat dit ziet op de vraag of op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit (van 7 november 2007) en de overwegingen waarop dat berust. Uit de jurisprudentie van uw Afdeling (waarnaar hierboven onder 4.4 is verwezen) kan worden herleid dat een oordeel daarover echter eerst is aangewezen indien de daaraan voorafgaande en eerst te beoordelen vraag of de documenten eerder ingebracht hadden kunnen en derhalve hadden behoren te worden overgelegd in voor de vreemdeling positieve zin is beantwoord. Laatstgenoemde beoordeling maakt de rechtbank evenwel eerst in rechtsoverweging 2.10 om vervolgens in rechtsoverweging 2.11 rechtsoverweging 2.9 verder uit te werken. Aldus heeft de voorzieningenrechter de toetsingsvolgorde niet in acht genomen.
- 4.15 De Staatssecretaris is van oordeel dat de voorzieningenrechter in de met deze grief bestreden rechtsoverwegingen ten onrechte een oordeel heeft gegeven omtrent de vraag of de documenten kunnen afdoen aan het eerdere besluit (van 7 november 2007) en de overwegingen, waarop dat berust. Volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling is een oordeel daarover eerst aangewezen indien de daaraan voorafgaande en eerst te beoordelen vraag of de documenten eerder ingebracht hadden kunnen en derhalve hadden behoren te worden overgelegd in voor de vreemdeling positieve zin is beantwoord. Gelet op het onder grief 1 gestelde is daarvan in deze zaak geen sprake.

4.16 Vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld omtrent de vraag of de documenten kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen, waarop dat berust.

5 **Conclusie**

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen het besluit van 3 juli 2008 ingestelde beroep.

Zwolle, 1 augustus 2008

Gemachtigde

mr. L.C. Harderwijk, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6795
telefax 038 460 9152/9153*